

Pe scurt.

Putin: „NATO ne provoacă în mod constant“

Alianța Nord-Atlantică încearcă să atragă Rusia într-o confruntare militară, prin acțiuni „provocatoare”, acuză președintele rus, Vladimir Putin, citat de site-ul agenției Tass. „Alianța Nord-Atlantică și-a asumat misiunea oficială de a limita activitățile Rusiei. În acest scop, NATO a continuat să se extindă, iar acum pare să fi găsit un nou motiv serios pentru a justifica extinderea, astfel că s-a accelerat procesul mobilizării forțelor convenționale și strategice dincolo de frontierele statelor membre”, a adăugat Vladimir Putin. „Alianța Nord-Atlantică ne provoacă în mod constant, cu scopul de a ne atrage într-o confruntare. Există încercări de ingerințe în afacerile noastre interne în scopul destabilizării situației sociale și politice din Rusia”, a atras atenția liderul de la Kremlin.

Vladimir Putin consideră că, la summitul NATO organizat în 2016 la Varșovia, „Rusia a fost declarată principala amenințare la adresa securității Alianței Nord-Atlantice pentru prima dată după 1989”.

Colonizarea,
„o crimă împotriva
umanității“

Candidat independent la președinția Franței, Emmanuel Macron a calificat miercuri activitatea de colonizare drept „crimă împotriva umanității”, declanșând o polemică virulentă, relatează cotidianul francez „Le Monde”, în ediția electronică de joi. Aflat în vizită în Algeria, Macron a făcut declarația pentru postul local de televiziune Echorouk TV. Fostul ministru al Economiei a fost întrebat despre o formulare pe care a folosit-o într-un interviu acordat publicației „Le Point” în noiembrie 2016, când a spus că „în Algeria a existat tortură, dar s-au pus și bazele unui stat, există

**Emmanuel
Macron, candidat
independent la
președinția Franței**

resurse bogate, există clasă de mijloc, iar aceasta este realitatea colonizării. Au existat elemente de civilizație și elemente de barbarie”.

La solicitarea jurnaliștilor algerieni, Macron a revenit asupra acelei declarații și a spus: „Consider că este inadmisibil să glorificăm colonizarea. Acum vreo 10 ani au existat persoane care au vrut să facă asta în Franța. Nu mă veți auzi niciodată spunând asemenea lucruri. Am condamnat mereu colonizarea, o consider un act de barbarie. Am spus-o în Franța, o spun și aici. Colonizarea face parte din istoria Franței. Este o crimă, o crimă împotriva umanității, o adevărată barbarie. Iar asta face parte din acest trecut pe care trebuie să ni-l asumăm, cerându-le scuze celor față de care am comis aceste gesturi”. „Le Monde” notează că niciun responsabil politic francez nu a utilizat vreodată termenii atât de duri și niciun șef de stat francez nu a luat vreodată în calcul ideea unor astfel de scuze.

Afirmările lui Emmanuel Macron au declanșat un val de reacții în spectrul politic de dreapta și de extremă dreapta. Candidatul dreptei la prezidențiale, François Fillon, s-a pronunțat împotriva „detestării istoriei proprii” și a calificat spusele lui Macron drept „nedemne pentru un candidat la președinție”.

În Italia

**Antonio Di Pietro:
„Ancheta „Mani Pulite”
nu este o anchetă
asupra corupției, este o
anchetă asupra
neregulilor în bilanțuri”**

La 25 de ani de la ancheta „Mani Pulite”, „pactul omerta” încă rezistă

După 25 de ani de la operațiunea „Mani Pulite”, care a zguduit o clasă politică dominată de corupție, Italia încă se mai luptă cu vechii săi demoni, comentează agenția France Presse. La 17 februarie 1992, un magistrat din Milano, Antonio Di Pietro, a dispus arestarea lui Mario Chiesa, un reprezentant obscur al Partidului Socialist Italian (PSI), dând astfel startul operațiunii „Mani Pulite” („Mâini Curate”). Sutele de anchete și arestări care au urmat au decapitat clasa politică de la acel moment, dezvăluind corupția sistemică a acesteia, l-au împins în exil pe fostul premier Bettino Craxi, șeful PSI, și au pus capăt Primei Republici italiene, deschizând calea în 1994 pentru un anume Silvio Berlusconi. Însă, în pofida impactului enorm al „Mani Pulite”, Italia rămâne cu regularitate lovită de scandaluri de corupție, de la cele care l-au avut în centru pe Berlusconi și până la rețeaua amplă „Mafia Capitale” la Roma, trecând printr-o bună parte din marile șantiere ale țării, cum ar fi digurile proiectului MOSE la Veneția și Expoziția Universală din 2015 de la Milano.

Un raport recent al Direcției naționale antimafia releva chiar o creștere a fenomenului, cu 904 persoane denunțate sau arestate pentru corupție sau deturări de fonduri în primul semestru din 2016, comparativ cu 841 de cazuri în semestrul precedent. „Cu siguranță, situația nu este strălucită, chiar dacă ea s-a îmbunătățit în ultimii ani”, consideră Virginio Carnevali, președinte al Transparency International Italia, o organizație neguvernamentală care luptă împotriva corupției. „Tendența s-a inversat, însă rămân multe lucruri de făcut. Corupția este astăzi arma preferată a criminalității organizate, care ucide mult mai puțin, deoarece este mult mai ușor să corupi decât să uci” a declarat el pentru AFP. „Există o problemă culturală. Italia a fost mult timp dominată de puteri străine și a păcăli statul însemna a păcăli inamicul, invadatorul. Oamenii nu înțeleg că statul suntem noi, că această corupție,

la fel ca evaziunea fiscală, face să ne dispară banii din buzunare”, a adăugat el.

Conform raportului pe 2016 al Transparency International, Italia, cu 47 de puncte, se află pe poziția 60 din 176 de țări. Stă cu o poziție mai bine decât în 2015, însă, în Uniunea Europeană, numai Grecia și Bulgaria sunt mai prost plasate. Statul încearcă să răspundă la această provocare și a creat în urmă cu patru ani Autoritatea Națională Anticorupție (ANAC). La conducerea instituției se află magistratul Raffaele Cantone, care mizează în primul rând pe virtuțile „transparenței”. „Țările care ocupă primele locuri (ale statelor cel mai puțin corupte - n.r.) în clasamentul Transparency International (Danemarca și Noua Zeelandă, cu 90 de puncte) nu sunt țări care folosesc metode represive draconice, ci țări care își îndeamnă cetățenii să colaboreze”, a explicat el pentru AFP.

■ CORUPȚIA ARE UN COST
ECONOMIC ENORM PENTRU ITALIA ■

În ultimii ani, Italia a plătit prețul unei legislații dorite de Berlusconi, care, pentru a se proteja de numeroase procese deschise împotriva sa, a relaxat legislația privind falsificarea de bilanțuri contabile, corupția sau termele de prescriere a unor delictive fiscale. Însă situația s-a îmbunătățit, după asigurări Cantone. Corupția continuă totuși să aibă un cost economic enorm pentru Italia. „Estimarea de 60 de miliarde de euro” avansată de unele ONG-uri „nu are niciun fundament, costul este probabil mai mare”, a spus el. Iar corupția găsește un teren favorabil cu o administrație publică italiană care folosește banii contribuabililor fără o prea mare eficacitate.

Corupția în Italia „se manifestă într-un mod extrem de pregnant” în sectorul licitațiilor publice, a confirmat în această săptămână un raport al Curții de Conturi. „Ineficiența administrației publice determină corupția. Corupția se naște din neîncrederea unor cetățeni față de administrația publică”, a mai afirmat

Cantone. Transparency International evidențiază „corupția sistemică și inegalitățile sociale” care „se întăresc reciproc, conducând la o dezamăgire populară față de lumea politică și furnizând un teren fertil pentru apariția unor politicieni populști”. Cu alte cuvinte, „dacă toată lumea trișează, trișez și eu”, rezumă pentru AFP Antonio Di Pietro, care, după ce a trecut prin politică, a devenit avocat.

■ „AM MARCAT BANCNOTELE
UNA CÂTE UNA...” ■

El a povestit pentru agenția franceză de presă cum „a marcat fiecare bancnotă” a mitei-capcană în prima anchetă în operațiunii, din data de 17 februarie 1992. „Știam că urma să fie dată mită, deoarece cel care urma să o facă îmi spusese, și am organizat împreună întâlnirea-capcană. Am marcat bancnotele una câte una și, când am intervenit, acuzatul mi-a spus: „Sunt banii mei”. Iar eu i-am răspuns: „Însă cum vă explicați acest semn pe care l-am făcut pe fiecare dintre bancnote?”, își reamintește Antonio Di Pietro. El a mai spus că era un sistem de corupție „care făcea în așa fel încât, dacă te găseai pe o anumită listă de companii, puteai participa la licitații, la lucrările publice sau la furnizările de echipamente, altfel erai exclus”. Di Pietro a mai declarat că pentru a distruge un întreg sistem „trebuia găsit un mijloc de a rupe tăcerea, pactul omerta”. „Ancheta „Mani Pulite” nu este o anchetă asupra corupției, este o anchetă asupra neregulilor în bilanțuri. Am înțeles că cea mai mare parte a companiilor implicate în licitațiile publice aveau filiale în paradisuri fiscale”, a adăugat el. „Or, neregulile în bilanțuri pot fi documentate. Cu ajutorul comisiilor rogatorii am reușit să obținem documente și atunci întrebam compania vizată: „De ce ați făcut acest lucru?”. „Am fost constrânsi”, răspundea companiile, iar în acest fel am rupt pactul tăcerii”, a mai afirmat el.

Telegraf

Director: Mona Lisa POPA
Redactor-șef: Alina CRISTEA
Redactor-șef adjunct: Cristian MARIN
S.G.R.: Marian GANEA

Șefi departamente:

Alina GHENCEA (Social)
Răzvan MIHĂILESCU (Eveniment)
Tatian IORGA (Politică, Administrație)
Adrian LUNGU (Sport)
Ileana VIȚALARIU (Externe)
George ȘORODOC (Tehnoredactare)

Adresa redacției:

900552, Constanța,
Bd. Mamaia, nr. 296, etaj II
Telefon: 0241.488.340, 0241.488.386,
0372.799.919, 0372.799.920, 0723.582.828
Fax: 0241.831.708
E-mail: office@telegrafonline.ro
Web: www.telegrafonline.ro

Redacția nu își asumă responsabilitatea pentru veridicitatea știrilor transmise de agențiile de presă. Preluarea sau reproducerea (chiar și parțială) a oricărui material apărute în Telegraf, fără acordul scris al redacției, este interzisă. Materialele predate redacției nu se restituie.

Agenția de Publicitate
Telegraf Advertising:

Constanța, Bd. Mamaia,
nr. 296, parter
Telefon: 0241.488.210;
Tel/fax: 0241.672.049, 672.599
E-mail: advertising@telegrafonline.ro
Web: anunturi.telegrafonline.ro

Anunțurile de mică și mare publicitate se primesc zilnic, la sediul Agenției și la birourile de mică publicitate din Constanța.